

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. július 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ZW kontra Deutsche Lufthansa AG

(C-498/18. sz. ügy)

(2018/C 399/31)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: ZW

Alperes: Deutsche Lufthansa AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A Montreali Egyezmény 35. cikke (1) bekezdésében a kereset benyújtására előírt kétéves határidő megszakítható vagy felfüggeszthető-e?
- 2) A Montreali Egyezmény 35. cikke (2) bekezdésében foglaltak – [amelyek szerint] „[e]zen időszak számítási módját annak a bíróságnak a joga határozza meg, amely az ügyet birtokolja” – lehetővé teszik-e, hogy a határidő számításának kezdő időpontjára vonatkozó nemzeti jogszabályi előírás elsőbbséget élvezzen a 35. cikk (1) bekezdésében foglalt azon általános előírással szemben, amely szerint a határidő a rendeltetési helyre való megérkezés időpontjában kezdődik?

A Tribunalul Ilfov (Románia) által 2018. augusztus 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EP kontra FO

(C-530/18. sz. ügy)

(2018/C 399/32)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul Ilfov

Az alapeljárás felei

Felperes: EP

Alperes: FO

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 15. cikkét, hogy az a gyermek tényleges lakóhelye szerinti tagállam bíróságainak joghatósága alóli kivételt állapít meg?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK rendelet 15. cikkét, hogy az alperes által felsorolt szempontok [...] (vagyis, hogy a gyermek Franciaországban született, édesapja francia állampolgár, franciaországi családja két vér szerinti lánytestvérből és egy vérszerinti fiútestvérből, egy unokahúgból – aki az alperes lánytestvérének gyermeke –, az apai nagyapából, édesapjának jelenlegi élettársából és annak édesapjával közös leánygyermekéből áll, ezzel szemben Romániában az anyja részéről a gyermeknek nincsenek rokonai, francia iskolába jár, a gyermek neveltetését és gondolkodásmódját illetően is francia, otthon a szülők egymás között és gyermekükkel mindig is a francia nyelvet használták kommunikációra) olyan kritériumoknak minősülnek, amelyek azt jelzik, hogy a gyermeket Franciaországhoz szoros kötelék fűzi, ezért a nemzeti bíróságnak ki kell mondania, hogy a francia bíróság megfelelőbb az ügy tárgyalására?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK rendelet 15. cikkét, hogy a két állam szabályozása közötti eljárásjogi eltérések, úgymint a zárt tárgyalás különbíróság által történő lefolytatása a gyermeknek a szóban forgó [uniós jogi] rendelkezés értelmében vett, mindenek felett álló érdekét szolgálja?

(¹) A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.)

2018. szeptember 12-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-576/18. sz. ügy)

(2018/C 399/33)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: B. Stromsky és D. Recchia meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem fogadta el a Bíróság C-243/10. sz. ügyben 2012. március 29-én hozott, a 2008. július 2-i 2008/854/EK bizottsági határozattal (¹) jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatások kedvezményezettektől történő visszatéríttetésre vonatkozó ítéletének való megfeleléshez szükséges valamennyi intézkedést – nem teljesítette az e határozatból és az EUMSZ 260. cikkből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot, hogy fizessen a Bizottságnak egy olyan átalányt, amelynek összege napi 13 892 EUR szorozva azon napok számával, ameddig fennáll a jogsértés, a C-243/10. sz. ügyben hozott ítélet meghozatalának napjától a jelen ügyben hozandó ítélet meghozatalának napjáig, de legalább 8 715 000 EUR;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot, hogy félévente fizessen bírságot a Bizottság számára, amelyet a Bizottság állapít meg a jelen ügyben hozandó ítélet meghozatalának időpontját követő fél év elteltétől kezdődően, és amelynek összege napi 126 840 EUR;
- az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Szardínia Tartomány szállodaiiparának javára nyújtott támogatási programról (1998. évi 9. sz. regionális törvény – N 272/98. sz. támogatás jogellenes alkalmazásáról) szóló, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2008. november 13-án közzétett, 2008. július 2-i 2008/854/EK határozattal a Bizottság jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette az Olaszország által nyújtott, szóban forgó állami támogatásokat és elrendelte azok visszatéríttetését.

A C-243/10. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2012. március 29-én hozott ítéletben a Bíróság kimondta, hogy Olaszország nem teljesítette az e határozatból eredő kötelezettségeit, mivel nem hozta meg az előírt határidőn belül valamennyi intézkedést, amely szükséges ahhoz, hogy visszatéríttesse a kedvezményezettekkel az e határozatban foglalt támogatási program alapján nyújtott támogatásokat.

Több mint hat éve telt el az említett ítélet óta, és annak ellenére, hogy a Bizottság számos felszólítást küldött az olasz kormányoknak, a szóban forgó támogatások nagy részét még nem fizették vissza. Azok az érvek, amelyeket az olasz kormány ezzel kapcsolatban felhozott, különösen azok, amelyek a nemzeti szinten folyamatban lévő jogvitákra vonatkoznak, nem jelentenek érvényes igazolást e kötelezettségszegéssel szemben. Ebből tehát az következik, hogy a jelen kereset benyújtása időpontjában Olaszország még nem térítette vissza teljesen a támogatásokat, tehát nem teljesítette teljes egészében a Bíróság C-243/10. sz. ügyben hozott ítéletét.